

Znáte to jméno?

Výročí regionálních osobností na

leden 2024

Ludmila Jiřincová

Městská knihovna Boženy Němcové Domažlice

Anton, Jiří - učitel hudby

* 10. 01. 1939 - Plzeň (okr. Plzeň-město)
+ 18. 10. 2016

Místa působení: Domažlice

Literatura: Terelová, J.: Vzpomínky na pana učitele Jiřího Antona. Domažlický deník, 2016, 04. 11., č. 258, s. 17., Kuneš, J.: Rozloučení s Jiřím Antonem, učitelem hudby. Týdeník Domažlicko, roč. 26, 2016, 02. 11., č. 42, s. 3, fot., Informace o datu a místu narození od Josefa Babora z MIC Domažlice.

Anotace: Učitel hudby, houslista, hudební skladatel a dirigent. Svůj profesní život věnoval práci s hudebně nadanými dětmi v domažlické základní umělecké škole, kde vyučoval hru na housle. Kromě výuky sólové hry na zmiňovaný nástroj a vyučování hudební teorie také v umělecké škole založil a vedl houslový soubor. Pro ten současně skládal nebo jen upravoval nejrůznější skladby. Ve spolupráci s ostatními hudebními pedagogy školy zavedl žákovské komorní koncerty. - 85. výr. narození

Baar, Martin - rolník

* 27. 01. 1884 - Klenčí pod Čerchovem (okr. Domažlice)
+ 25. 04. 1945 - Klenčí pod Čerchovem (okr. Domažlice)

Místa působení: Klenčí pod Čerchovem (okr. Domažlice)

Literatura: Život za pravdu, fot. příloha. Domažlice, 1949., Matriční záznam o narození na internetových stránkách projektu Porta fontium.

Anotace: Narozen v Klenčí pod Čerchovem, v domě čp. 96. Syn Martina Baara, klenečského měšťana a Barbory, rodem Heidlerové. Živil se jako rolník, zabit při bombardování Klenčí v samém závěru 2. světové války. - 140. výr. narození

Brůha, Josef - čsl. zahraniční voják

* 26. 08. 1902 - Klatovy (okr. Klatovy)
+ 05. 01. 1989 - Harrogate (Velká Británie)

Místa působení: Nýrsko (okr. Klatovy), Domažlicko, Polsko, Velká Británie

Literatura: Poslední pocta, s. 19. USA: Rosedale Printing Company, 1989.

Anotace: Účastník 2. čsl. zahraničního odboje. Absolvoval vojenskou akademii v Hranicích, v letech 1930-35 působil jako důstojník v Komárně. Dne 5. 7. 1939 přešel protektorátní hranice s Polskem, v Krakově působil jako pobočník pplk. Ludvíka Svobody. Pak odešel do Francie, kde byl velitelem vojenského útvaru v Agde. Po roce 1945 velitelem vojenských útvarů, po r. 1948 komunisty zbaven velení, odstěhoval se do Nýrska. Dne 11. listopadu 1948 přešel hranice do Německa a přes Holandsko se dostal do Anglie. - 35. výr. úmrtí

Buršík, Josef, plk. - odbojář

* 16. 01. 1894 - Mrákov (okr. Domažlice)
+ 03. 12. 1942 - Berlín-Plötzensee (Německo)

Místa působení: Kolín, Berlín (Německo)

Literatura: Život za pravdu, s. 91. Domažlice: Svaz bojovníků za svobodu, 1949., Vorlíček, J.: Téměř zapomenutý hrdina. Domažlický deník, roč. 8, 1999, 14. 01., č. 10, s. 11., Hruška, K.: Památníky na okrese věnované obětem druhé světové války. Domažlický deník, roč. 9, 2000, 23. 02., č. 45, s. 16.

Anotace: Plukovník útočné vozby. V roce 1938 hájil hranice Podkarpatské Rusi proti Maďarům, po Mnichovu se vrátil do Čech, do Kolína. V dubnu 1939 byl pověřen ústředím národního odboje zakládáním ilegálních vojenských skupin. V červnu byl hotov rámeč pro ilegální divizi, která dostala krycí název Pribina. Dne 23. února 1940 byl v Kolíně zatčen, vězněn v Lípě, později v Ulmu. Rok strávil v samovazbě. Na následky mučení oslepl. Popraven nacisty v Berlíně-Plötzensee na konci roku 1942. - 130. výr. narození

Dobrovský, Josef - historik

* 17. 08. 1753 - Ďarmoty (dnes Balassagyarmat, Maďarsko)
+ 06. 01. 1829 - Brno (okr. Brno-město)

Místa působení: H. Týn (okr. Domažlice), Domažlice, Chudenice (okr. Klatovy), Klatovy
Literatura: Lexikon české literatury. A-G, s. 560. Praha: Academia, 1985., (kt): Horšovský Týn a J. Dobrovský. Pravda, roč. 70, 1989, 12. 08., č. 189, příloha, s. 8., Špelda, A.: Hudební místopis Domažlicka, s. 113. Plzeň: KKS, 1977. 172 s., (aks): Josef Dobrovský a H. Týn. Domažlicko, roč. 3, 1993, 02. 09., č. 35, s. 5., Kopic, J.: Josef Dobrovský a náš kraj. Nové Domažlicko, roč. 9, 1978, č. 36, s. 3., Holý, J. P.: Náš krajan Josef Dobrovský. Domažlické noviny, roč. 2, 1993, 24. 09., č. 38, s. 5., Fridrich, J.: Dobrovský a Horšovský Týn. In: Výroční zpráva OA, s. 74. Domažlice: OA, 1979., Holý, J. P.: Vroucně milovaný domov Modrého abbé. Domažlický deník, roč. 7, 1998, 21. 12., č. 298, s. 10., Kalendárium osobností západních Čech na rok 1999, s. 11. Plzeň: SVK, 1998., Holý, J. P.: Vroucně milovaný domov "modrého abbé". Zpravodaj H. Týn 1999, č. 2, s. 3., Holý, J. P.: Nejslavnější ze synů Horšovského Týna. Domažlický deník, roč. 12, 2003, 10. 07., č. 159, s. 10., Gryc, S., Kuneš, V., Thomayer, L.: Žili v Horšovském Týně, s. 27. Město Horšovský Týn, 2002., Holý, J. P.: Náš "Abbé" Josef Dobrovský. Zpravodaj města Horšovský Týn, 2003, č. 8, s. 7., č. 9, s. 8., č. 10, s. 6, č. 11, s. 12., Špačková, M.: Byl Josef Dobrovský sám padělatelem? Zpravodaj města Horšovský Týn, 2003, 10, č. 10, s. 6., Internetová encyklopedie Wikipedie, heslo Josef Dobrovský.

Anotace: Filolog (bohemista, slavista, orientalista), kněz, politický, kulturní, literární a církevní historik, publicista, kritik a teolog. Zakladatel slavistiky a propagátor slovanské sounáležitosti. Jeho otec, Jakub Doubravský, byl původně rolník. Jako čtyřicetiletý vdovec se z nouze nechal naverbovat na vojnu. Jako dragoun byl posádkou v uherských Ďarmotech, kde se oženil s Magdalenou Wannerovou. Josef se narodil, když otcovi bylo 52 let, matce nebylo ani dvacet. Změna jeho rodinného jména byla způsobena nesprávným zápisem do matriky. Mládí prožil v Horšovském Týně, kam se rodiče přestěhovali krátce po jeho narození. (V roce 1755 se mu zde narodil bratr Matěj, který se později vyučil řemenářem a odstěhoval se do Prahy, kde se oženil a v r. 1826 zemřel.) V H. Týně vyrůstal v německém prostředí a chodil do německé školy. Nejprve studoval na gymnáziu v Německém Brodě, později v Klatovech. Když jeho otec v roce 1764 zemřel, matka se provdala ani ne za čtvrt roku za Valentina Steinbacha, vysloužilého vojáka a perníkářského mistra. Dobrovský pokračoval ve studiích v Praze na filozofii a poté na teologii. Jedenáct let byl domácím učitelem v hraběcí rodině Nosticů. Tehdy už nastupoval na dráhu vědce. Do Horšovského Týna se vrátil na delší pobyt v roce 1795, kdy u něj poprvé došlo k poruše psychické rovnováhy. Později často pobýval v Chudenicích a tehdy se seznámil s Chody. Několikrát navštívil i Domažlice. Roku 1823 se setkal v Mariánských Lázních s J. W. Goethem. - 195. výr. úmrtí

Echtner, Vuk - esperantista

- * 10. 07. 1905 - Poběžovice (okr. Domažlice)
- + 20. 01. 1994 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice, Díly (okr. Domažlice), Praha

Literatura: (an): Diamantové výročí. Domažlicko, roč. 1, 1991, č. 23, s. 3., (vor): Zemřel Vuk Echtner. Domažlicko, roč. 4, 1994, 10. 02., č. 6, s. 3., Haas, J.: Zemřel Vuk Echtner. Domažlické noviny, roč. 3, 1994, 18. 02., č. 7, s. 5., Vorlíček, J.: Vzpomínka na učitele nevidomých, autora knih pro zrakově postižené. Domažlický deník, roč. 9, 2000, 02. 08., č. 178, s. 15., (jk): Rodákovi by bylo sto let. Poběžovicko, 2005, č. 7, s. 4.

Anotace: Pocházel ze 14 dětí. Do Prahy odešel jako 17letý absolvent domažlické obchodní akademie v roce 1922. Zde se začal věnovat práci pro nevidomé. Pracoval v redakci časopisu pro nevidomé Zora, kde se poté stal vedoucím redaktorem. Naučil se číst a psát slepeckým písmem, kterým psal články, realizoval přepisy učebnic, povídek i románů. Od 18 let se učil mezinárodní jazyk esperanto, který po celý život propagoval. Stál u zrodu první české slepecké tiskárny a prvních knih pro nevidomé. Vytvořil na padesát jazykových učebnic, sestavil antologie B. Němcové, K. Čapka, J. Wolkera. V r. 1962 se přestěhoval s manželkou na Díly, kde žili až do r. 1979, kdy se přestěhovali do penzionu pro důchodce do Domažlic. Zajímal se aktivně o regionální historii, o místopis Klenečska a Pivoňska a jeho dějiny. Patřil mezi spolupracovníky Muzea Chodska. Datum narození čerpáno z údajů matriky.

- 30. výr. úmrtí

Fastr, Jakub P. - farář

- * 04. 04. 1805 - Domažlice (okr. Domažlice)
- + 15. 01. 1874 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Klenčí pod Čerchovem, Trhanov (vše okr. Domažlice)

Literatura: Vorlíček, J.: Bratři Fastrové. Dom. deník, 9, 2000, 8. 4., č. 84, s. 11., Hana, O.: Jak to je s rodinou Fastrovou. Dom. deník, 9, 2000, 12. 4., č. 87, s. 16.

Anotace: Po vysvěcení na kněze se stal kaplanem, později administrátorem v Klenčí p. Čerchovem. Čtenáři díla J. Š. Baara si ho vybaví jako jednu z postav chodské trilogie Paní komisarka, Osmáctyřicátníci a Lůsy. V letech 1855-1873 byl farářem v Trhanově. V roce 1873 odešel na odpočinek. Byl bratrem Jana Křtitele Fastra a bratrancem účastníka pražských revolučních událostí z roku 1848 Petra Fastra. - 150. výr. úmrtí

Forejt, Jan - funkcionář Sokola

* 01. 01. 1829 - Loučim (okr. Domažlice)
+ 06. 06. 1911 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Stanětice, Loučim (vše okr. Domažlice), Domažlice

Literatura: Holý, J. P.: Alespoň několik významných osobností škol Domažlic a Chodska. Domažlický deník, 1998, 29. 10., č. 253, s. 16.

Anotace: Hudebník, zakladatel domažlického Sokola (1866, ještě před oficiálním povolením místní jednoty). Studoval nejprve na domažlické hlavní škole, poté prošel učitelskými kurzy v Klatovech a Praze a roku 1852 složil zkoušky pro hlavní školy. Od roku 1850 působil ve Stanětících a krátce také v Loučimi. Na hlavní škole v Domažlicích učil od r. 1851, ale až v roce 1868 si vysloužil definitivu. Na odpočinek odešel roku 1892, ale jako hudebník byl činný téměř až do konce života. - 195. výr. narození

Hnízdo, František - filolog

* 01. 01. 1874 - Vitiněves (okr. Jičín)
+ 30. 08. 1935 - Praha (Hlavní město Praha)

Místa působení: Domažlice, Klatovy, Praha

Literatura: Věstník čes. profesorů, 43, 1935/36, s. 16., Hana, O.: Kalendárium 2000 - doplňky.

Anotace: Středoškolský profesor češtiny, latiny a řečtiny. Učil na gymnáziu v Domažlicích (1902-1903), v Klatovech a Praze. Také znám jako autor drobných studií o Karlu Václavu Raisovi a starší české beletrii. - 150. výr. narození

Holý, Karel - továrník

* 26. 01. 1859 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 02. 01. 1914 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Antoš, S.: Rodina Holých z Domažlic se k tradici své strojírně stále hrdě hlásí. Domažlický deník, 8, 1999, 6. 11., č. 259, s. 15., Matriční záznam o narození a úmrtí na internetových stránkách projektu Porta fontium.

Anotace: Průmyslník, zakladatel strojírně v dnešní Poděbradově ulici č. 88. Ta se specializovala na výrobu mlátiček a žentourů. Otec Josefa, Karla, Václava, Anny a Antonína, který pokračoval v rodinné tradici a strojírně se po smrti otce ujal. V roce 1936 továrna vyrobila kříž na věž domažlického arciděkanského kostela. - 165. výr. narození, na leden 2024 také připadá 110. výr. úmrtí

Homolka, Emanuel, voj. - legionář

* 14. 01. 1894 - Těšovice (okr. Domažlice)
+ 02. 07. 1917 - Zborov (Ukrajina)

Místa působení: Zborov (Ukrajina)

Literatura: (vs): Hrdina od Zborova. Domažlicko, roč. 12, 2002, 30. 10., č. 44, s. 5., Databáze legionářů na internetových stránkách Vojenského ústředního archivu.

Anotace: Vyrůstal bez otce a již v šesti letech je ve sčítacích operátech z roku 1900 zapsán v domě čp. 8 jako synovec majitele hospodářství i bez matky. Jako mladý chlapec odešel v roce 1914 ještě před vypuknutím 1. světové války do Vídně. Odtud narukoval na frontu. Roku 1916 vstoupil do ruských legií a jako legionář bojoval 2. července 1917 u Zborova. Druhého dne byl nalezen před nepřátelským zákopem s prostřeleným srdcem, v pravé ruce svíral granát. Dne 2. července 1933 mu byl odhalen v Těšovicích pomník. Odhalení se zúčastnil tehdejší náčelník hlavního štábu armády generál Jan Syrový, poslanec František Machník, okresní hejtmán K. Kupka a další. - 130. výr. narození

Hůla, Josef, doc., MUDr., CSc. - lékař

* 23. 12. 1923 - Klenčí pod Čerchovem (okr. Domažlice)
+ 21. 01. 1999 - Plzeň (okr. Plzeň-město)

Místa působení: Plzeň

Literatura: Kohout, J.: Pětašedesátiny J. Hůly. Nové Domažlicko, roč. 19, 1988, 24. 11., č. 48, s. 3., (ko): Rodák z Klenčí. Domažlicko, roč. 7, 1997, 03. 12., č. 49, s. 3., Kohout, J.: Životní pouť významného kardiologa zastavil zhoubný mozkový nádor. Domažlický deník, roč. 8, 1999, 28. 01., č. 23, s. 11., Cibulková, M.: Nejen v Klenčí chybí. Domažlicko, roč. 9, 1999, 03. 02., č. 5, s. 4., Za docentem MUDr. Josefem Hůlou, CSc., Čakan, 1999, č. 1, nestránkováno., Holý, J. P.: Docent J. Hůla byl prý skutečný chockyj dochtor. Domažlický deník, roč. 13, 2004, 16. 02., č. 39, s. 12., Vojtíková, M.: Bude mít nová nemocnice jméno po kardiologovi původem z Klenčí? Domažlický deník, roč. 14, 2005, 22. 07., č. 170, s. 11., Motáň, J.: Vzpomínka na doc. MUDr. Josefa Hůlu, CSc. Čakan, 2010, č. 1, s. 4., Emmerová, M.: Vzpomínka na Josefa Hůlu. Domažlický deník, 2014, 13. 01., č. 10, s. 12.

Anotace: Vystudoval domažlické gymnázium, za války byl totálně nasazen. Po válce zahájil studium na Lékařské fakultě v Praze a doktorát získal na fakultě v Plzni. Nastoupil do domažlické nemocnice a v praxi pokračoval na obvodě v Poběžovicích. Roku 1953 se stal lékařem Fakultní nemocnice v Plzni. Začal se specializovat na kardiologii a stal se českým průkopníkem echokardiografie. Působil jako ordinář pro kardiologii Fakultní nemocnice v Plzni. V roce 1997 převzal medaili prof. MUDr. Václava Libenského udělenou výborem České kardiologické společnosti za dlouholetou obětavou práci v kardiologii a velkou pamětní medaili Lékařské fakulty Univerzity Karlovy za celoživotní pedagogickou činnost. Pohřben byl 29. ledna 1999 do rodinného hrobu v Klenčí. - 25. výr. úmrtí

Jandečková, Václava, Ing. - spisovatelka

* 28. 01. 1974 - Kdyně (okr. Domažlice)

Místa působení: Kdyně (okr. Domažlice)

Literatura: Bauerová, H.: Václava Jandečková pokřtila ve Kdyni svou novou knihu. Domažlický deník, roč. 23, 2014, 12. 11., č. 265, s. 2, fot., Kopecký, L.: Kdyňská autorka vydala další knihu o hrdinství v boji proti totalitě. Mladá fronta Dnes, roč. 26, 2015, 08. 01., č. 6, s. B/3, fot., Babor, J.: Spisovatelka Jandečková získala Zvláštní cenu Egona Ervína Kische. Domažlický deník, 2016, 29. 09., č. 228, s. 1, fot., Bauerová, H.: Kdyňská spisovatelka je členkou mezinárodního PEN klubu. Týdeník Domažlicko, roč. 27, 2017, 15. 03., č. 11, s. 3, fot.

Anotace: Narodena ve Kdyni na Domažlicku, vedoucí firmy podporující vstup zahraničních společností na český trh. Také působí jako překladatelka, badatelka a autorka literatury faktu. V publikační činnosti se zaměřuje na témata regionálních a politických dějin, zejména na období po únoru 1948. V září roku 2016 obdržela mezinárodní Zvláštní cenu Egona Ervína Kische za publikaci Kauza Jan Masaryk (nový pohled). Vnučka protikomunistického odbojáře a politického vězně Oty Tulačky. Od února 2017 členkou mezinárodního sdružení spisovatelů - PEN klubu. - 50. výr. narození

Janke, Svatopluk, Ing. - architekt

* 03. 01. 1909 - České Budějovice (okr. České Budějovice)

+ 25. 01. 1995 - Plzeň (okr. Plzeň-město)

Místa působení: Domažlice, Rožmitál pod Třemšínem (okr. Příbram)

Literatura: Malá encyklopedie výtvarných umělců a architektů západních Čech: 1945-1990, s. 48. Plzeň: Západočeské nakladatelství, 1990., Holý, J. P.: Za významným malířem. Dom. deník, 2, 1995, 23. 2., č. 46, s. 12., Kalendárium osobností západních Čech na rok 1999, s. 11. Plzeň, SVK 1998., Langhammer, J.: Tvůrci exlibris v západočeské oblasti, s. 21. Plzeň, SVK 1998.

Anotace: Vystudoval Vysokou školu architektury v Praze (1929-35) a současně se vzdělával v soukromé malířské škole A. Kalvody. Od roku 1940 pracoval jako projektant a vedoucí ateliérů Národního výboru města Plzně a Stavebního podniku města Plzně. Vypracoval 150 stavebních a interiérových projektů většinou pro město Plzeň. Mimo jiné projektoval interiér známé domažlické restaurace Dubina. V realistické malbě zobrazoval městskou architekturu, krajinu v Pošumaví a na Rožmitálsku, zámky či hrady. V grafické tvorbě používal litografii a jeho oblíbené náměty se shodují s malbou. Vytvořil několik exlibris, např. pro Jiřího Nového a pro Státní vědeckou knihovnu v Plzni. Člen Sdružení západočeských výtvarných umělců v Plzni. - 115. výr. narození

Jiřincová, Ludmila - malířka

* 09. 05. 1912 - Praha-Karlín (Hlavní město Praha)

+ 22. 01. 1994 - Praha (Hlavní město Praha)

Místa působení: Praha, Pec pod Čerchovem (okr. Domažlice)

Literatura: Hlaváček, L.: Ludmila Jiřincová. P., Odeon, 1991. 188 s., Nepil, F.: Výstava L. Jiřincové. Domažlický zpravodaj, roč. 17, 1990, č. 6, s. 3., Ateliér v Peci osiřel. Domažlicko, roč. 4, 1994, 03. 02., č. 5, s. 4., Haas, J.: Ludmila Jiřincová. Domažlické noviny, roč. 3, 1994, 04. 03., č. 9, s. 4., Vorlíček, J.: Ludmila Jiřincová a její otisky na Chodsku. Domažlický deník, roč. 8, 1999, 06. 01., č. 4, s. 10., Vorlíček, J.: Ludmila Jiřincová působila na Chodsku. Domažlický deník, roč. 11, 2002, 17. 05., č. 114, s. 19., Vorlíček, J.: Za J. Jindřichem a L. Jiřincovou. Domažlický deník, roč. 11, 2002, 02. 07., č. 153, s. 17., Paroubková, J.: Tvůrci a sběratelé exlibris na Domažlicku. Domažlický zpravodaj, roč. 28, 2006, č. 4, s. 14.

Anotace: V letech 1924-1934 navštěvovala soukromou malířskou školu a léta 1935-1939 strávila na pražské AMU. Roku 1940 se stala členkou SČUG Hollar, v roce 1982 byla jmenována zasloužilou umělkyní. Patří k výrazným osobnostem českého umění a v oblasti knižní ilustrace k osobnostem předním. Její dílo se odvíjí plynule od 30. let až do konce jejího života. Typická je pro ni lyrická tvorba zaměřená na ženskou postavu a přírodní motivy (stromy, květiny). V její exlibristické tvorbě převažuje lept a litografie. Soupis jejích exlibris, vyhledávaných sběrateli, uspořádal v roce 1987 A. Rybička. Vytvořila jich přes 400. Část roku trávila a pracovala v Peci pod Čerchovem, kde žila v domě, který postavil Jaroslav Špillar a později patřil Karlu Špillarovi. Na návštěvu k ní jezdíval František Nepil. Dne 5. července 2002 jí byla v Peci odhalena pamětní deska. - 30. výr. úmrtí

Kalandra, Otakar, JUDr. - okresní hejtman

* 31. 01. 1894 - Praha (Hlavní město Praha)

+ 06. 02. 1973 - Praha (Hlavní město Praha)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Hana, O.: Představitelé města Domažlice, s. 2., Vorlíček, J.: Doktor Otakar Kalandra. Domažlický deník, roč. 8, 1999, 22. 06., č. 144, s. 18.

Anotace: V roce 1938 byl ze severních Čech přeložen do Domažlic, kde bydlel na Dolejším Předměstí čp. 68. Do funkce ustaven po Matěji Rádlovi dne 13. února 1939. Poprvé byl nacisty zatčen 15. března 1939 - následovalo několikátýdenní věznění v Říši. Po návratu se stal předsedou slavnostního výboru Vavřínecké pouti a prosadil, aby jejím slavnostním řečníkem byl Msgre. Bohumil Stašek. Ve funkci setrval do 1. září 1939, kdy odstoupil, neboť byl zatčen německými úřady a odvezen do koncentračního tábora, kde byl vězněn až do konce války. Funkci po něm vykonával JUDr. Matěj Karban. Po válce se vrátil do Domažlic a působil jako okresní hejtman. Po únoru 1948 byl komunisty zbaven místa a vystěhován do Plané u Mariánských Lázní. Po čase se odstěhoval do Prahy. Na vinohradském hřbitově se s ním rozloučil Rudolf Svačina. Syn JUDr. Jaroslava Kalandry a Samoslavy, rozené Doležalové. Bratranec novináře a historika PhDr. Závěše Kalandry. Ženatý, dvě děti - dcery Olga a Livie. - 130. výr. narození

Kaufner, Martin P. - konzistorní rada

* 29. 01. 1864 - Úlíkov (okr. Domažlice)
+ 19. 02. 1938 - Jažlovice (okr. Praha-východ)

Místa působení: Davle (okr. Praha-západ), Praha

Literatura: Kunc, K.: Kdy zemřeli? 1967-1970, s. 92. P., SK ČSR 1970., Lidové listy, 25. 02. 1938, s. 4, obr., Nekrolog., Hana, O.: P. M. Kaufner. Strojepis.

Anotace: V letech 1874-1882 studoval na domažlickém gymnáziu. Po maturitě vstoupil do českobudějovického kněžského semináře a po půl roce do arcibiskupského semináře v Praze, kde studoval bohosloví na tehdy ještě německé theologické fakultě. Po vysvěcení 20. června 1886 byl farářem a kaplanem na několika německých a českých farách, několik let též u sv. Kiliána u Prahy. Působil i jako konzistorní rada v Davli a Jílovém. Od roku 1926 byl v penzi v Jažlovicích u Říčan, kde vypomáhal v duchovní správě. V mládí se zabýval českou literaturou a některé své básně a povídky uveřejňoval v kněžských i světských časopisech. Pohřeb měl 22. února 1938 v Olicích, fara Jažlovice. - 160. výr. narození

Královec, Josef - truhlář

* 08. 01. 1919 - Díly (okr. Domažlice)
+ 13. 01. 1940 - Plzeň (okr. Plzeň-město)

Místa působení: Díly (okr. Domažlice), Plzeň

Literatura: (oč): Neřekl jediné jméno. Pravda, 66, 1985, 2. 4., č. 78, s. 4., Kohout, J.: Od smrti první chodské oběti nacismu uplynulo včera 57 let. Dom. deník, 6, 1997, 14. 1., č. 11, s. 11.

Anotace: Truhlář, po chalupě zvaný Pepík Bobuků. Člen mládežnické organizace, která vyráběla a distribuovala letáky zaměřené proti okupantům. Dne 9. ledna 1940 zatčen, následně odvezen do vězení Plzeň-Bory, kde byl vyslýchán. Následkům mučení podlehl. Rodině německé úřady oznámily, že se oběsil. Tělo ale svědčilo o brutálním zacházení. Pohřbu se zúčastnilo na osm set lidí. Dne 9. května 1965 byl J. Královec prohlášen čestným občanem Dílů in memoriam. Na domku č. 19, kde bydlel, byla umístěna pamětní deska. - 105. výr. narození

Kreuz, Karel, čet. - příslušník čsl. zahraniční armády

* 10. 01. 1909 - Díly (okr. Domažlice)
+ 29. 12. 1991

Místa působení: Díly (okr. Domažlice), Francie, Anglie

Literatura: Dílští slavní. Domažlický deník, roč. 15, 2009, 25. 05., č. 120, s. 3., Historie obce Postřekov: 1325-2013: 688 let. Postřekov: Obecní úřad Postřekov, 2013, s. 69., Matriční záznam o narození na internetových stránkách projektu Porta fontium.

Anotace: Zdatný sportovec-lyžař a dokonce účastník olympiády. Útěk před nacisty se mu s bratrem Jakubem zdařil díky lyžařskému přechodu Tater. Z Polska se dostal do Francie, kde byl nejprve zařazen do cizinecké legie. Poté příslušníkem čsl. zahraniční armády, sloužil jako tankista u naší obrněné brigády, kde dosáhl hodnosti četaře. Po skončení 2. světové války nastoupil jako řidič u Ministerstva vnitra, zde byl zaměstnán až do odchodu do důchodu v roce 1964. Od 1. května 1995 spolu s bratrem Jakubem Kreuzem čestným občanem Dílů in memoriam. - 115. výr. narození

Krupička, Josef - učitel

* 05. 12. 1821 - Mlečice (okr. Rokycany)
+ 23. 01. 1884 - Lštěň (okr. Domažlice)

Místa působení: Lštěň (okr. Domažlice)

Literatura: Holý, J. P.: Dvě kantorské osobnosti ze Lštěň. Domažlický deník, roč. 12, 2003, 19. 05., č. 115, s. 20., Holý, J. P.: Lštěňský pan řídící byl výborný hudebník. Domažlický deník, roč. 13, 2004, 12. 02., č. 36, s. 12.

Anotace: Pocházel z mlynářské rodiny. Po složení podučitelských zkoušek byl roku 1843 ustaven podučitelem v Kolovči, v roce 1844 nastoupil ve Lštěň. Zde působil i jako hudebník a sbormistr. Za svou hudební činnost byl vyznamenán - roku 1881 budějovickým biskupem P. Karlem Františkem Průchou. Byl tchánem řídícího A. Melzera a dědečkem přírodovědce Václava Melzera. - 140. výr. úmrtí

Lang, František - farář

* 27. 06. 1853 - Ždánov (okr. Domažlice)
+ 24. 01. 1924 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Milavče, Všeruby (vše okr. Domažlice), Klatovy, Domažlice

Literatura: Čujanová-Jílková, E.: František Lang. In: 8. výroční zpráva Okresního archivu Domažlice, 1984-1985. Horšovský Týn: Okresní archiv, 1986, s. 67., Objevitel archeologického pokladu. Domažlicko, roč. 3, 1993, 22. 07., č. 29, s. 10., Objevitel archeologické senzace. Domažlicko, roč. 4, 1994, 27. 01., č. 4, s. 3., Hana, O.: Výročí milavečského faráře-archeologa. Domažlický deník, roč. 8, 1999, 06. 02., č. 31, s. 12.

Anotace: Narodil se v rodině ždánovského učitele Josefa Langa. Po maturitě na klatovském gymnáziu odešel do českobudějovického semináře. V roce 1878 byl vysvěcen na kněze a nastoupil ve Všerubech. Roku 1883 přešel do Milavčí. Tam se podílel na výzkumu mohylového pohřebiště. Téhož roku, konkrétně 12. září, našel spolu se třemi pomocníky (jedním z nich byl B. Strér) legendární bronzový vozík. Nález se dostal do sbírek Národního muzea. Lang pokračoval dál ve výzkumech samostatně. Kopal jak v Milavčích, tak i ve Lštění a Němčicích, a to až do roku 1892. O nálezech referoval v odborném tisku. Na popud svého klatovského spolužáka K. Hostaše pracoval na knize O plebánech a plebáních, uveřejňované na pokračování v Methodu. Roku 1901 odešel do Rejštejna, do Stach, do Domažlic se vrátil v roce 1922. Žil na Dolejším Předměstí v čp. 117. Je pohřben na domažlickém hřbitově.
- 100. výr. úmrtí

Libický, Josef - jednatel Ústřední matice školské

* 22. 01. 1859 - Pardubice (okr. Pardubice)
+ 05. 07. 1920 - Mlýneček (okr. Domažlice)

Místa působení: Mlýneček, Nový Klíčov (vše okr. Domažlice), Praha

Literatura: Honcová, J.: O nejzápadnější českou školu. In: Minulostí Západočeského kraje. 23, s. 137-146. Plzeň: Západočeské nakladatelství, 1987., Hana, O.: Pamětní deska v Novém Klíčově. Domažlický deník, roč. 2, 1995, 01. 08., č. 177, s. 11., Vorlíček, J.: O pamětní desce na bývalé škole. Domažlický deník, roč. 8, 1998, 25. 01., č. 20, s. 13.

Anotace: Narodil se v rodině městského účetního. Otec měl humanitní vzdělání a široké kulturní zájmy. Josef Libický vystudoval učitelský ústav v Hradci Králové, do Prahy přišel v době znovudostavení Národního divadla. Záhy po svém příchodu se zapojil do činnosti ÚMŠ, ve které byl v lednu 1889 zvolen do výboru a později působil jako jednatel. Od roku 1893 až do své smrti roku 1920 trávil pravidelně prázdniny na Mlýnečku v domě čp. 6, který náležel Jakubu Šperlovi a po jeho smrti jeho zeti, hajnému Josefu Dekrovi. Mezi jeho osobní přátele patřili cestovatel E. Holub, malíř A. Kalvoda, spisovatel K. V. Rais. Zasloužil se o zřízení české školy v Novém Klíčově, která byla ve své době jednou z nejzápadnějších českých škol. Slavnostně otevřena byla 19. srpna 1906. Její otevření se proměnilo ve velkou místní národní slavnost. V roce 1930 si Chodové připomněli desáté výročí smrti J. Libického umístěním pamětní desky s jeho podobiznou, jménem a textem hovořícím o jeho zásluhách na budovu školy. Ve škole se vyučovalo až do roku 1964, kdy byly děti převedeny do nové školy mrákovské. - 165. výr. narození

Lysý, František - ředitel lesnické školy

* 07. 01. 1899 - Jezdovice (okr. Jihlava)
+ 15. 03. 1994 - Písek (okr. Písek)

Místa působení: Domažlice, Babylon (okr. Domažlice), Písek

Literatura: Chloupek, J.: Zemřel František Lysý. Domažlické noviny, roč. 3, 1994, 08. 04., č. 14, s. 5., Uhlíř, J.: František Lysý. In: Lesnická práce 4/2009, s. 43, fot.

Anotace: Ředitel a odborný učitel na lesnických školách, vzdělavatel Sokola, turista a autor odborných publikací. Mezi roky 1933 až 1938 působil jako pedagog na Státní škole pro lesní hajné v Domažlicích, iniciátorem vybudování srubu na Babyloně. Během 2. světové války zatčen gestapem a několik měsíců vězněn. K jeho nejvýznamnějším knihám patří učebnice Nauka o dřevě (1954), Lesní těžba (1963) nebo podrobná monografie Z šumavských lesů (1989). - 125. výr. narození

Martínek, Jakub - ředitel dívčí školy

* 24. 07. 1808 - Radonice (okr. Domažlice)
+ 14. 01. 1894 - Chudenice (okr. Klatovy)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Holý, J. P.: Byl to zaslužilý a dobrý chodský kantor. Domažlický deník, roč. 13, 2004, 14. 02., č. 38, s. 12.

Anotace: Narodil se jako syn sedláka a starosty Antonína Martínka v rodině, kde se narodilo 14 dětí. Školu navštěvoval v Domažlicích, učitelské zkoušky vykonal později v Klatovech, Plzni a Praze. Po podučitelských začátcích ve Staněticích a Koutě pak působil mnoho let na dívčí škole v Domažlicích. Později se stal i jejím ředitelem. Roku 1839 se oženil s Annou Sladkou. Do důchodu odešel v roce 1881. Byl mnohokrát vyznamenán, mimo jiné i Stříbrným záslužným křížem. Patřil mezi zakladatele čtenářského spolku Slovanská lípa, Měšťanské besedy i vlasteneckých spolků Břetislav a Jitka. Poslední dny trávil s manželkou na zámku Lázeň u Chudenic, kde byla jejich dcera Anna provdána za černínského panského zahradníka. - 130. výr. úmrtí

März, František - ředitel umělecké školy

* 01. 08. 1928 - Kdyně (okr. Domažlice)

+ 30. 01. 2009 - Kdyně (okr. Domažlice)

Místa působení: Kdyně, H. Týn (vše okr. Domažlice), Domažlice, Mariánské Lázně (okr. Cheb)

Literatura: Holý, J. P.: Ředitel František März. Zpravodaj města Horšovský Týn, 2001, č. 3, s. 4., Nejdlová, M.: Učitelem hudby přes půl století. Kdyňsko, roč. 5, 2009, č. 2, s. 11.

Anotace: Narodil se v řemeslnické rodině. Otec byl krejčí, matka švadlena. Hudebně se vzdělával u místního učitele, houslisty a violisty Karla Jelínka (1912-1994), později v Klatovech. Po vykonání státní zkoušky působil do roku 1954 v orchestru v Mariánských Lázních. Byl učitelem hudební školy v Domažlicích a od r. 1959 do r. 1963 prvním ředitelem samostatné LŠU ve Kdyni. V roce 1963 nastoupil jako ředitel do LŠU v Horšovském Týně, kde působil jako ředitel až do odchodu do důchodu v roce 1989 a poté ještě tři roky jako pedagog. Poté se vrátil do Kdyňské hudební školy, kde od roku 1993 učil až do roku 2007.
- 15. výr. úmrtí

Matějček, Antonín, prof. - historik umění

* 31. 01. 1889 - Budapešť (Maďarsko)

+ 17. 08. 1950 - Rataje nad Sázavou (okr. Kutná Hora)

Místa působení: Domažlice, Praha

Literatura: Pravda, 70, 1989, 10. 2., č. 35, s. 5., Nová Pravda, 1, 1990, 31. 8., č. 203, s. 5., Deník Nová Pravda, 1, 1991, 30. 7., č. 49, s. 11., Burda, J.: Objevitel Poleňské madony. Domažlicko, 4, 1994, 3. 2., č. 5, s. 3., Haas, J.: Antonín Matějček. Domažlické noviny, 3, 1994, 11. 2., č. 6, Kunc, K.: Kdy zemřeli? 1937-1962, s. 165. P., SK ČSSR 1962., Karlíková, L.: Matějček na Domažlice rád vzpomínal. Dom. deník, 9, 2000, 12. 9., č. 213, s. 18., Internetové stránky bulletinu Akademie věd ČR, 5/1999, heslo Antonín Matějček.

Anotace: Mládí prožil v Domažlicích, v roce 1907 zde maturoval na domažlickém gymnáziu. Otec zde pracoval jako úředník na dráze. Dějiny umění vystudoval na univerzitě ve Vídni. Člen ČSAV, od roku 1920 profesor Akademie výtvarných umění, od r. 1927 profesor dějin umění na filozofické fakultě Univerzity Karlovy. Roku 1949 jej povolal Zdeněk Nejedlý za vedoucího odboru umění na Ministerstvu školství. Autor četných odborných publikací a šestidílného Dějepisu umění. Rozvinul dvořákovské pojetí uměleckého vývoje jako produktu duchovní atmosféry doby. Hlavní zájem byl soustředěn na středověké malířství.
- 135. výr. narození

Moravec, Alois - malíř

* 05. 01. 1899 - Malá Chýška (dnes Chyšky, okr. Písek)
+ 06. 03. 1987 - Praha (Hlavní město Praha)

Místa působení: Kdyně (okr. Domažlice)

Literatura: Toman, P.: Nový slovník československých výtvarných umělců. 2, s. 152. P.: R. Ryšavý, 1950., Holešovský, F.: Čeští ilustrátoři v současné knize pro děti a mládež, s. 243. P.: Albatros, 1989., Malá encyklopedie výtvarných umělců a architektů západních Čech: 1945-1990, s. 80-81. Plzeň: Západočeské nakladatelství, 1990., (aks): Malíř okouzlený Kdynskem. Domažlicko, roč. 4, 1994, 20. 01., č. 3, s. 3., Horpeniak, V.: Aloise Moravce inspirovala Šumava. Mladá fronta Dnes, roč. 10, 1999, 09. 02., č. 33, s. 4. přílohy., Holý, J. P.: Malíř českého venkova A. Moravec si velice oblíbil okolí Kdyně. Domažlický deník, roč. 13, 2004, 31. 01., č. 26, s. 12.

Anotace: Narodil se v rodině učitele, dětství prožil ve Střelských Hořticích. Absolvent Akademie výtvarných umění v Praze (1920). Odborný učitel na živnostenských školách (1923-1940). V letech 1923-1926 působil v Plzni na odborné škole typografické. Později jako učitel činný v Praze, kde žil a tvořil až do své smrti. V letech 1923 a 1935 vystavoval ve Kdyni, v roce 1933 v Domažlicích. V letech 1923-1950 tvořil převážně v okolí Kdyně. Ilustroval mj. J. Š. Baara: Báby a dědkové, Hanče-Pro kravičku, Mžíkové obrázky, Jan Cimbura, Poslední soud. Věnoval se především malbě, grafice a knižním ilustracím. Jeho díla jsou ve sbírkách Národní galerie v Praze, Galerie hlavního města Prahy, Alšovy jihočeské galerie v Hluboké, Muzea středního Pootaví ve Strakoniciích a dalších českých veřejných sbírkách. Některé jeho obrazy vystaveny v Muzeu Šumavy v Kašperských Horách, pro které na zakázku vytvořil řadu kreseb a olejů. - 125. výr. narození

Peroutka, Vojtěch - sportovec

* 12. 01. 1909 - Domažlice (okr. Domažlice)

+ 20. 07. 1989 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Kitzberger, S.: Vojtěch Peroutka byl velký sportovec a obětavý funkcionář. Domažlický deník, roč. 19, 2010, 03. 07., č. 154, s. 2, fot., Přesná data narození a úmrtí čerpána od syna - Zdeňka Peroutky.

Anotace: Vojtěch Peroutka byl mnohostranným sportovcem a dlouholetým sportovním funkcionářem. Narodil se roku 1909, v rodném domě Karla Matěje Čapka-Choda. Jeho otec byl obuvníkem, Vojtěch byl jediný syn z devíti dětí. Po základní škole studoval na gymnáziu, které dokončil v Plzni, kde ho živila nejstarší sestra. V roce 1936 začal pracovat na domažlické radnici a vydržel tam až do odchodu do důchodu v roce 1971. Nejdříve byl účetním, později vedoucím finančního odboru. Jeho prvním sportem se stala kopaná, hrál ji za Šumavu, později za Sněhaře až do svých čtyřiceti let. V Plzni pod vedením profesora Drahoše začal s krasobruslením. Po příchodu zpět do Domažlic zde založil krasobruslařský oddíl, působil jako závodník i jako trenér, kromě různých ledních revuí připravil na krajské závody několik svých svěřenců. V letech 1935-38 byl třetí na krajských závodech, v roce 1936 reprezentoval plzeňskou župu na celostátních přeborech v Tatranské Lomnici, kde skončil pátý. V roce 1936 vyhrál župní přebor v prostných a nesl vlajku na sokolském sletu. Byl jedním ze spoluzakladatelů domažlického maratonu, v lehké atletice působil i jako rozhodčí a trenér syna Zdeňka. V letech 1936 až 1940 byl funkcionářem oddílu boxu, ve druhé polovině 50. let pracoval ve výboru oddílu košíkové, dvacet let byl členem výboru TJ Jiskra. Pravidelně pomáhal jako pořadatel při cyklistických Závoděch vítězství. Za zvláštní zmínku stojí jeho práce trenéra a funkcionáře v oddílu ledního hokeje. Nositel vysokého tělovýchovného vyznamenání "Za zásluhy o rozvoj tělovýchovy 1. stupně".

- 115. výr. narození

Pithopaeus, Jan - autor latinských veršů

* Slaný (okr. Kladno)

+ leden 1604 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Rukověť humanistického básnictví. 4, s. 192. P., Academia 1973., Kuber, J.: Kronika školství města Domažlic, s. 14. Domažlice 1901., Vaněk-Hostaš: Soupis památek 17, s. 56. Praha 1902.

Anotace: Na pražské akademii se stal bakalářem roku 1589, v témže roce je zmiňován jako správce školy U Svatého Havla na Starém Městě v Praze. Nejpozději od roku 1591 až do roku 1595 působil jako rektor školy v Domažlicích, v roce 1595 byl přijat za měšťana na základě vysvědčení zachovalosti vystaveného ve Slaném roku 1590. Nabízené místo profesora pražské univerzity odmítl. Od r. 1597 se uvádí jako městský písař. Vdova po něm se provdala za Daniela Schaeneia. Jeho náhrobek v děkanském chrámu se částečně zachoval. Je autorem Chvály zesnulé a drobných příspěvků. Jan Campanus mu napsal báseň ve sbírce Sedecimi a vzpomněl jeho úmrtí ve sbírce Migma. - 420. výr. úmrtí

Polák, Karel - regionální historik

* 28. 01. 1909 - Bezděkov (okr. Klatovy)
+ 09. 04. 1981 - Klatovy (okr. Klatovy)

Místa působení: Klatovy, Domažlicko

Literatura: Kubásková, E.: Kdy zemřeli...? 1980-1985, s. 257. P., Národní knihovna 1992., *Minulostí Západočeského kraje*, roč. 16, 1980, s. 278., *Nové Klatovsko*, 1981, 30. 04., č. 18, s. 3., Holý, J. P.: Vlastivědec a kreslíř Polák. *Domažlický deník*, roč. 10, 2001, 16. 05., č. 113, s. 16.

Anotace: Studoval na klatovském gymnáziu a průmyslové škole, později se stal stavitelem. Ve volném čase se intenzivně zabýval regionální historií, zejména Klatovska a východního Domažlicka. Autor podrobných dějin Bezděkova a Soustova, z domažlických obcí se detailně věnoval Chocomyšlí, Úboči a Únějovicím. - *115. výr. narození*

Pomahač, Václav - národopisec

* 11. 01. 1874 - Lnáře (okr. Strakonice)
+ 05. 06. 1958 - Žinkovy (okr. Plzeň-jih)

Místa působení: Žinkovy (okr. Plzeň-jih), Domažlicko

Literatura: Holý, J. P.: Byl to kantor opravdu "na svém místě". *Domažlický deník*, roč. 13, 2004, 23. 02., č. 45., s. 12.

Anotace: Vystudoval nižší reálku v Blatné a učitelský ústav v Příbrami. Shromažďoval sbírky brouků, motýlů, mūr, vodního hmyzu, hornin i nerostů. Soustředoval zemědělské, polní a cechovní památky. Napsal několik vlastivědných prací, často přednášel. - *150. výr. narození*

Povýšení vsi Poběžovice na městečko (Poběžovice, 03. 01. 1424)

- 03. 01. 1424 - Poběžovice (okr. Domažlice)

Literatura: Špačková, M.: Město Poběžovice nebo město Ronšperk? *Poběžovicko*, 1998, č. 4, s. 3.

Anotace: Poběžovice byly tehdy v držení Bohuslava z Horšova. Ten zachoval věrnost císaři a králi Zikmundovi. Za to se mu dostalo odměny - povýšení Poběžovic na městečko s právem týdenního trhu. - *600. výr. události*

Purghart, František - regionální historik

* 17. 09. 1903

+ 30. 01. 1984

Místa působení: Poběžovice (okr. Domažlice)

Literatura: Böhm, J.: Poběžovice, s. 121. Poběžovice: OS Dobrohost, 2009.

Anotace: V letech 1931-1938 a pak i několik let po válce působil v Poběžovicích ve vedoucích funkcích místní stavební správy ČSD. Byl aktivní v místních českých spolcích, před válkou zastupoval Čechy na místní radnici. V roce 1945 organizoval místní kulturní a společenský život, byl prvním poválečným starostou místního Sokola a hasičského sboru. Velice činný byl i literárně. Je autorem obsáhlého díla o Poběžovicích. Jeho rukopis Poběžovice, Pivoňské hory a podhůří je uložen v okresním archivu v Horšovském Týně. Napsal řadu článků do týdeníku Posel od Čerchova. - 40. výr. úmrtí

Rais, Karel Václav - spisovatel

* 04. 01. 1859 - Lázně Bělohrad (okr. Jičín)

+ 08. 07. 1926 - Praha (Hlavní město Praha)

Místa působení: Jičín, Praha, Kdyňsko

Literatura: Závacká, V.: Literární průvodce Chodskem. Domažlice: KBN, 1984., Internetová encyklopedie Wikipedia, heslo Karel Václav Rais.

Anotace: Český spisovatel s regionálním zaměřením na Podkrkonoší, představitel realismu a tzv. venkovské prózy, který svým dílem navazoval na Němcovou, Háalka a Světlou. Na Kdyňsko jej přivedl začátkem 20. století jeho přítel J. Thomayer. Do okolí Kdyně pak umístil děj povídky Domov. Vyšla v časopise Zvon v roce 1903. - 165. výr. narození

Rek, Karel, MUDr. - jáhen

+ 03. 01. 2009

Místa působení: Poběžovice, Pocinovice, Koloveč, Kout na Š., Spáňov (vše okr. Domažlice), Příbramsko

Literatura: Ouředníková, A.: Představujeme jáhna MUDr. Karla Reka, in memoriam. Zpravodaj plzeňské diecéze, 2009, únor, s. 2-4.

Anotace: Narodil se pravděpodobně v roce 1928, koncem padesátých let sloužil jako příslušník PS ve Všerubech. Během lékařského dozoru při odstřelování budovy těžce zraněn do obou nohou vybuchlou náloží. V domažlické nemocnici, kam byl převezen, se seznámil se svou pozdější ženou a v roce 1960 se oženil. Jako obvodní lékař sloužil na počátku 60. let v Poběžovicích. Po odchodu z Poběžovic nemohl působit jako lékař a krátce byl zaměstnán v JZD u Velvar. Poté byl zaměstnán jako dětský lékař ve Velvarech. Později působil v Březnici na Příbramsku, kde vedl chrámový sbor. Poslední místo před důchodem bylo v Nepomuku. Zde manželé Rekovi spolupracovali s tamějším farářem P. Cibuzarem, pomáhali při opravách kostela. Karel Rek začal studovat Teologickou fakultu v Českých Budějovicích a 10. července 1993 byl ve svých pětadesáti letech vysvěcen na jáhna. Jako jáhen pak působil doktor Rek v Pocinovicích a Slavíkovcích, poté vypomáhal v Kolovči. V Koutě a Pocinovicích vyučoval náboženství. Na sklonku života žil s manželkou ve Spáňově. Poslední léta života byl částečně ochrnutý a upoutaný na lůžko.

- 15. výr. úmrtí

Suchánek, Jindřich P. - čestný papežský prelát

* 07. 01. 1923 - Vyškov (okr. Vyškov)

+ 21. 01. 2009 - Mrákov (okr. Domažlice)

Místa působení: Mrákov (okr. Domažlice)

Literatura: Vorlíček, J.: Výročí mrákovského faráře. Domažlický deník, roč. 10, 2001, 06. 01., č. 5, s. 10., Holý, J. P.: Apoštolská služba pátera J. Suchánka. Domažlický deník, roč. 12, 2003, 07. 01., č. 5, s. 16., Cibulková, M.: Mrákovský kostelíček sv. Vavřince osířel. Týdeník Domažlicko, roč. 19, 2009, 28. 01., č. 4, s. 3, fot., Zpravodaj plzeňské diecéze, únor 2009, s. 23.

Anotace: Vystudoval Bohosloveckou fakultu v Českých Budějovicích, kde 26. června 1949 přijal kněžské svěcení z rukou biskupa Josefa Hloucha. Jako duchovní působil v jižních Čechách v Počátkách, v Týně nad Vltavou, Myslivi, jako farář nastoupil do Zavlekova u Horažďovic. Od roku 1974 byl duchovním správcem v Mrákově, kde zůstal sloužit až do konce života. V mrákovské škole vyučoval náboženství i v dobách, kdy to nebylo právě obvyklé. Jeho kázání byla velmi zajímavá a působivá. Pravidlem se stala poutní kázání v německém Eschlkamu, která tam mají již dlouhou tradici. Poslední mši sloužil v Mrákově v předvečer smrti. Dne 29. ledna byl pohřben na místním hřbitově. Držitel jmenování čestným papežským prelátem. - 15. výr. úmrtí

Szpyk, Vilém - básník

* 21. 06. 1902 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 07. 01. 1939 - Praha (Hlavní město Praha)

Místa působení: Praha

Literatura: Život Plzeňska, 1, 1950, s. 81., Kunc, K.: Kdy zemřeli? 1937-1962, s. 261. P., SK ČSR 1962., Holý, J. P.: Zamyšlení u hrobu básníka. Domažlický deník, roč. 2, 1995, 14. 01., č. 12, s. 10., Holý, J. P.: Významný literát z Jiráskovy ulice. Domažlický deník, roč. 11, 2002, 17. 06., č. 140, s. 25.

Anotace: Na domažlickém gymnáziu maturoval v roce 1922. Studoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze, kde se sblížil s I. Olbrachtem, S. K. Neumanem, ale i s V. Nezvačem či J. Seifertem. Působil jako básník, spisovatel, překladatel z francouzštiny a redaktor hospodářských časopisů. Autor děl: Koráby v hlubokých očích, Labutí píseň, Líheň, Bolest krásné naděje, Vysoké napětí či Selská madona. - 85. výr. úmrtí

Šindelář, Jiří - baskytarista

* 03. 01. 1949 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 05. 01. 2009 - Praha (Hlavní město Praha)

Místa působení: Praha

Literatura: (kot): S Jiřím Dědkem Šindelářem se v sobotu rozloučil v Čechticích kostel plný lidí. Plzeňský deník, roč. 18, 2009, 13. 01., č. 10, s. 6, fot., Internetová encyklopedie Wikipedie, heslo Jiří Šindelář (hudebník).

Anotace: Český baskytarista, spoluzakladatel a dlouholetý člen české rockové skupiny Katapult. Se zmiňovanou kapelou odehrál víc než 7000 koncertů, přičemž poslední se uskutečnil v listopadu 2008 v pražském klubu Futurum. Spolumajitel sedmi zlatých desek, jedné platinové a dvou Zlatých slavíků. Autor hudby k filmu O Jeníčkovi a Mařence (1999). Zemřel dva dny po svých šedesátých narozeninách v důsledku onemocnění chronickou obstrukční nemocí plic (CHONP). Pohřben je v Čechticích u Vlašimi. - 75. výr. narození, na leden 2024 také připadá 15. výr. úmrtí

Škoda, Antonín - ředitel gymnázia

* 07. 01. 1839 - Počátky (okr. Pelhřimov)
+ 25. 05. 1919 - Počátky (okr. Pelhřimov)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Holý, J. P.: Domažlický homérovec. In: Z Chodského hradu, s. 43-47. Domažlice: Muzeum Chodska, 1982., Holý, J. P.: Byl vynikajícím znalcem starověkých jazyků. Domažlický deník, roč. 13, 2004, 06. 01., č. 4, s. 10., Internetová encyklopedie Wikipedie, heslo Antonín Škoda.

Anotace: Pedagog, v letech 1872-1891 ředitel domažlického gymnázia. Překládal z latiny a řečtiny. V době domažlického působení přeložil celou Homérovu Odysseu a Iliadu. Překládal i práce Vergiliovy, Ovidiovy a Senecovy. Většina překladů nejprve vyšla v každoročních gymnaziálních zprávách. Z Domažlic odešel na příbramské gymnázium. Po odchodu do důchodu se vrátil do rodné obce Počátky. - 185. výr. narození

Tomala, Stanislav - ředitel umělecké školy

* 12. 11. 1936 - Kamenice (Polsko)
+ 08. 01. 2009 - Plzeň (okr. Plzeň-město)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Špelda, A.: Hudební místopis Domažlicka, s. 48. Plzeň: KKS, 1977., Cibulková, M.: Chodovanka se ocitla bez kapelníka, zemřel Stanislav Tomala. Týdeník Domažlicko, roč. 19, 2009, 14. 01., č. 2, s. 5, fot.

Anotace: Hru na housle studoval na VHPŠ v Ostravě, absolvoval v roce 1959. Od roku 1964 vyučoval na Lidové škole umění v Domažlicích. Od 1. září 1964 ředitelem LŠU po Jaromíru Jindřichovi, který odešel do důchodu. Dlouholetý vedoucí kapely Chodovanka.
- 15. výr. úmrtí

Trauttmansdorff, Ferdinand Josef - místodržitel

* 12. 01. 1749 - Vídeň (Rakousko)

+ 27. 08. 1827 - Vídeň (Rakousko)

Místa působení: Horšovský Týn (okr. Domažlice), Belgie, Rakousko

Literatura: Kalendárium osobností západních Čech na rok 1997, s. 52. Plzeň: SVK, 1996., Gryc, S., Kuneš, V., Thomayer, L.: Žili v Horšovském Týně, s. 24. Město Horšovský Týn, 2002., Internetová encyklopedie Wikipedie, heslo: Ferdinand Trauttmansdorff (1749-1827).

Anotace: Říšský kníže a majitel horšovskotýnského panství. Byl zemským radou, od roku 1787 ministrem a předsedou gubernia v Nizozemí. Narodil se v roce 1749, vystudoval práva a vstoupil do diplomatických služeb. Účastnil se vyslání mladé kněžny Marie Antoinetty do Paříže, kde se stala ženou budoucího francouzského krále Ludvíka XVI. Poté plnil další diplomatické povinnosti ve službách Marie Terezie a Josefa II. Ten vyslal Ferdinanda v roce 1787 do Bruselu, aby vykonával funkci místodržitele v rakouském Nizozemí. V bouřlivých letech na přelomu 18. a 19. století (za napoleonských válek) vedl rakouskou zahraniční politiku. Získal Řád zlatého rouna a v roce 1805 byl povýšen do knížecího stavu s dědičným právem tohoto titulu pro prvorozeného syna. V roce 1808 přenechal rakouskou diplomacii knížeti Metternichovi, ale přízeň císaře Františka si udržel i nadále jako nejvyšší hofmistr. Při pobytu na zámku v Horšovském Týně napsal své paměti. - 275. výr. narození

Trauttmansdorffová, Josefina - kněžna

* 22. 01. 1849 - Jemnice (okr. Třebíč)

+ 14. 07. 1923 - Drážďany (Německo)

Místa působení: Horšovský Týn (okr. Domažlice)

Literatura: Holý, J. P.: Byla velkou dobrodějkou chudých a potřebných. Zpravodaj města Horšovský Týn, 2004, květen, č. 5, s. 14.

Anotace: Manželka Karla Ferdinanda Trauttmansdorffa. Pocházela z jihomoravské rodiny "de Pallavicini". Stala se dvorní dámou císařovny Alžběty ve Vídni, kde se seznámila s Karlem Ferdinandem a roku 1869 se za něj provdala. Poté přesídlila do Horšovského Týna. Za jejího života probíhala rozsáhlá přestavba zámku pod vedením architekta Karla Schulze. Josefina dbala, aby byly zachovány a citlivě opraveny dochované památky. Věnovala velkou péči poutnímu kostelu sv. Anny a klášteru ve městě. Dala opravit cennou Křížovou cestu a řadu dalších plastik. Za 1. světové války dala zřídit "Armenhaus - Dům chudých" ve Hřbitovní ulici a v roce 1918, ještě za války, byl jejím nákladem zřízen a otevřen "Waisenhaus" - sirotčinec v barokním zámečku v Nové Vsi. Po úmrtí manžela (1921) žila u své dcery Marie Anny von Sachsen Coburg-Gotha v Drážďanech, kde také zemřela. Pochována byla do rodinné hrobky u sv. Anny. - 175. výr. narození

Veselák, Josef - ředitel školy

* 07. 11. 1886 - Chodská Lhota (okr. Domažlice)
+ 22. 01. 1944 - Buchenwald (Německo)

Místa působení: Staňkov (okr. Domažlice)

Literatura: Internetová databáze Polizeigefängnis Theresienstadt 1940-1945 na stránkách Památníku Terezín., Literární sborník vydaný ku příležitosti 100. výročí vybudování školy ve Staňkově, s. 14. Dostupné online na internetových stránkách staňkovské základní školy.

Anotace: Od školního roku 1940-1941 působil jako ředitel školy ve Staňkově. Zapojen do protinacistického odboje, dne 7. května 1943 zatčen gestapem, 31. května předán do terezínské věznice. Odtud na konci srpna roku 1943 odtransportován do koncentračního tábora Buchenwald, kde zahynul 22. ledna 1944. - 80. výr. úmrtí

Wartha, Jan Pavel, prof. - jazykovědec

* 01. 01. 1714 - Srby (okr. Domažlice)
+ 24. 12. 1793 - Kremsmünster (Rakousko)

Místa působení: Horšovský Týn (okr. Domažlice), Klatovy, Kremsmünster (Rakousko)

Literatura: (aks): Velký syn z malé vsi. Domažlicko, roč. 4, 1994, 13. 01., č. 2, s. 3., Holý, J. P.: Žák horšovskotýnských škol. Domažlický deník, roč. 9, 2000, 29. 08., č. 201, s. 16., Holý, J. P.: Zdařilý žák horšovskotýnských škol. Zpravodaj města Horšovský Týn, 2000, č. 8, s. 5.

Anotace: Ze syna obecního kováře se postupně stal magistrem, doktorem a profesorem filozofie. Už při studiích na klatovském gymnáziu projevoval zájem o humanitní vědy a jazyky. Ve studiu pokračoval na vysoké škole v Praze. Zajímal se hlavně o orientální jazyky a získal brzy věhlas jako tlumočnick z těchto řečí. Z evropských jazyků mimo češtiny a němčiny ovládal i italštinu, francouzštinu a španělštinu. Od roku 1744 až do své smrti působil jako profesor řečtiny a hebrejštiny na gymnáziu benediktinského kláštera v rakouské Křemži. Autor hebrejské a řecké gramatiky, zpracoval sedmidílný katalog benediktinské klášterní knihovny. Je pohřben v křemžském farním kostele.

- 310. výr. narození

Wimmer, Karel - operní pěvec

* 16. 01. 1914 - Domažlice (okr. Domažlice)

+ 20. 12. 1985 - Praha (Hlavní město Praha)

Místa působení: Domažlice, Casablanca (Maroko), Praha

Literatura: Špelda, A.: Hudební místopis Domažlicka, s. 27. Plzeň: KKS, 1977., (jph): Odešel pěvec. Pravda, roč. 7, 1986, 08. 01., č. 6, s. 5., Burda, J.: Barytonista Karel Wimmer. Domažlické noviny, roč. 3, 1994, 02. 01., č. 3, s. 6., (sk): Domažlický pěvec. Domažlicko, roč. 4, 1994, 27. 01., č. 4, s. 3., Vorlíček, J.: Z Domažlic do Národního divadla. Domažlický deník, roč. 9, 2000, 20. 12., č. 295, s. 18.

Anotace: Rodiče byli majiteli hostince U Dlaždičů (v poschodí Uralu). U hudebního skladatele Jindřicha Jindřicha se učil hře na housle, později, u kapelníka Fr. Skřivana, hře na violoncello. Do svých patnácti let navštěvoval školu sborového zpěvu vedenou V. Fleglem. Poté odešel ke svému bratru do Casablanky, kde pracoval jako číšník. Po návratu v roce 1935 se ujal hostince po rodičích a zapojil se do hudebního dění v Domažlicích. Stal se členem Čerchovanu, zpíval v operetách pořádaných Sokolem, divadelním spolkem Havlíček i spolkem tamburašů. Zdokonaloval se ve zpěvu u prof. Vladimíra Vuršera. Roku 1946 odešel do Prahy. Otevřel tam se svou manželkou Chodskou restauraci na Smíchově. V roce 1953 složil státní zkoušku ze sólového zpěvu. Ještě téhož roku se stal členem profesionálního pěveckého sboru Československého rozhlasu v Praze. Pohostinsky zpíval v Pražské zpěvohře. Dvacet let zpíval jako stálá výpomoc ve sboru opery Národního divadla. Často zajížděl do Domažlic, kde příležitostně vystupoval s Čerchovanem ve sboru nebo jako sólista. - 110. výr. narození

Žufan, Bořivoj - malíř

* 11. 01. 1904 - Praha (Hlavní město Praha)

+ 03. 03. 1942 - Praha (Hlavní město Praha)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Karlíková, L.: V Domažlicích maloval většinou květiny. Domažlický deník, roč. 6, 1997, 27. 02., č. 49, s. 12., Holý, J. P.: Michlův věrný druh B. Žufan. Domažlický deník, roč. 11, 2002, 28. 03., č. 174, s. 20.

Anotace: Malíř-krajinář, člen Spolku výtvarných umělců Mánes. Od roku 1924 byl společně s Františkem Michlem žákem krajinářské školy profesora Otakara Nejedlého, v letech 1935-1938 žil v Domažlicích u své sestry, profesorky domažlického gymnázia Libuše Žufanové. Roku 1938 složil jako externí žák maturitu a dal se zapsat na medicínu, kterou studoval až do zavření vysokých škol nacisty. Z té doby jsou známé dva obrazy s námětem pitvy. V Domažlicích maloval většinou květiny, sestru v pokoji nebo portréty známých - většinou z okruhu domažlického gymnázia. Od roku 1935 trpěl úpornými bolestmi hlavy, které způsobovalo onemocnění čelních dutin. Stával se plachým a byl zcela zaměřen na svou práci. V Domažlicích zřejmě neměl moc přátel. Pozůstalost spravovala jeho sestra. V roce 1975 se ve Špálově galerii v Praze uskutečnila výstava jeho prací. Dnes je zastoupen souborem prací v Národní galerii a v krajských galeriích. - 120. výr. narození

Znáte to jméno?

Výročí regionálních osobností Domažlicka na měsíc leden 2024

Sestavil: Petr Vecka

Domažlice: Městská knihovna Boženy Němcové, 2023. Nestránkováno, 6 výtisků

Tisk: Městská knihovna Boženy Němcové Domažlice